

Nr 272.

Av herr **Andersson, Karl, m. fl.**, om utredning angående underhållet av statsbidragsberättigade fiskehamnar.

Statsmakterna har sedan en lång följd av år medverkat till utbyggnad av fiskehamnar.

Det har i huvudsak skett efter två linjer, dels statliga fiskehamnar, som byggts enbart med statsmedel, dels statsbidragsberättigade fiskehamnar, vartill staten vanligtvis bidrager med 90 procent av kostnaden. Den senare typen av fiskehamnar är numera den som kommer till utförande. Dessa fiskehamnar representerar stora kostnader och är utsatta för stark åverkan av naturkrafterna.

Till underhåll av de statliga fiskehamnarna, varav finnes 33 st. i hela landet, utgår ett årligt underhållsanslag å sjätte huvudtiteln, under det att de statsbidragsberättigade fiskehamnarna förutsatts skola underhållas av medel som härflyter från erlagda hamnavgifter.

Det har visat sig att underhållet av fiskehamnar inte alltid kunnat ske på betryggande sätt, och det kan starkt ifrågasättas om man enbart med hamnavgifter kan varaktigt underhålla de statsbidragsbyggda fiskehamnar som nu redan finns och som framdeles kommer att utbyggas.

1944 års fiskehamnsutredning uppskattade behovet av fiskehamnar till i runt tal 28 miljoner kronor.

Med nuvarande byggnadskostnader och de ökade fordringar som numera ställs på fiskehamnar, torde beloppet kunna uppskattas till omkring 50 miljoner kronor.

Under femårsperioden 1948/1953 har statsbidragsberättigade fiskehamnar byggts till en kostnad av 8 miljoner kronor, varav statsmedel utgått med 7,3 miljoner kronor.

Det är således stora kapitalinvesteringar det här gäller. Kostnaderna för framtida underhåll torde utan en föregående utredning vara svåra att uppskatta. Det löpande årliga underhållet av bryggor och kajer låter sig väl lättare beräknas, men sedan kommer reparation av vatten- och stormskador samt ett periodiskt återkommande behov av oppmuddring som kräver stora kostnader.

Att fiskehamnens huvudman ensam och utan bidrag från det allmänna skall kunna tillfredsställande klara detta underhåll förefaller orimligt. Det torde nog ofta bli så, att sedan hamnen till en viss grad fått förfalla, måste en ombyggnad ske som ställer långt större krav på det allmänna än om ett kontinuerligt underhåll kunnat ske.

Med de stora ekonomiska värden det här gäller förefaller det vara ekonomiskt riktigast, att staten lämnar möjlighet till bidrag även för underhåll.

Då Kungl. Maj:t numera överlämnat till väg- och vattenbyggnadsstyrelsen att granska och omarbeta 1944 års fiskehamnsutrednings betänkande, förefaller det vara lämpligt att även frågan om det framtida underhållet av statsbidragsberättigade fiskehamnar samtidigt blir föremål för utredning.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen under sin fortsatta översyn av 1944 års fiskehamnsutrednings förslag jämväl får i uppdrag att utreda frågan om underhållet av statsbidragsberättigade fiskehamnar samt framkomma med förslag till en ekonomisk lösning.

Stockholm den 27 januari 1954.

Karl H. Andersson.

Gunnar Spetz.

William Ohlsson.

Gustaf Karlsson.

Erik Arrhén.

Herbert Hermansson.

Elof Hällgren.